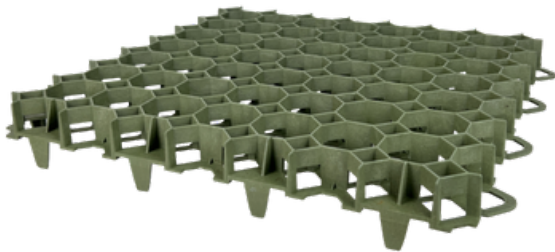

MONTAGEHANDLEIDING

GRASTEGEL COVERGRID PROFI

GRASTEGEL COVERGRID PROFI

Kunststof grasrooster geschikt voor het verstevigen van de ondergrond, met name voor opritten, parkeerplaatsen en beloopbare oppervlakken. De roosters zijn aan de onderzijde voorzien van bevestigingspennen. Langs de omtrek bevinden zich vergrendelingen voor een eenvoudige verbinding van de afzonderlijke tegels.

PLAATSING – basisinformatie

Raadpleeg uw ontwerper over de juiste opbouw van de ondergrond, afhankelijk van de locatie, de verwachte belasting en het drainagevermogen van de bodem.

Voer de plaatsing uit bij een buitentemperatuur van 10–25 °C. De ondergrond/draaglaag moet vlak en verdicht zijn. Ook elke volgende laag moet worden verdicht. De mate van verdichting bepaalt het maximale draagvermogen van het uiteindelijke oppervlak.

Bij de installatie wordt vanwege de thermische uitzetting van kunststof een dilatatievoeg aanbevolen. Dit betekent dat na een bepaalde afstand (ca. 3–4 meter) de volgende rij tegels niet met de vorige rij wordt verbonden (zonder gebruik van de vergrendelingen) en met een tussenruimte van 1–3 cm wordt gelegd, zodat de tegels elkaar niet raken, noch wand tegen wand, noch wand tegen vergrendeling. Als het bestrate oppervlak wordt begrensd door vaste randen (bijv. betonklinkers, bakstenen randen, betonnen opsluitbanden), moet dezelfde ruimte ook tussen de rand en het rooster worden aangehouden.

Zodra het volledige geplande oppervlak met grasroosters is bedekt, controleert u zeer zorgvuldig de stabiliteit van de afzonderlijke elementen.

Om volledige belasting mogelijk te maken, moet de bovenste laag vulmateriaal voldoende worden verdicht en altijd tot aan de bovenrand van het element reiken. Dit moet ook tijdens het gebruik regelmatig worden gecontroleerd en indien nodig moet het vulmateriaal worden aangevuld. Het negeren van deze procedure kan in uitzonderlijke gevallen bij hogere belasting leiden tot scheuren/breken van de elementen.

Vorbereitung van de ondergrond

De voorbereiding vereist uitgraven tot op de natuurlijke bodem (de diepte hangt af van het gewenste uiteindelijke draagvermogen, de geologische omstandigheden en het advies van de ontwerper). Egaliseer het volledige oppervlak en verdicht het met een trilplaat of wals. Op het verdichte oppervlak kan geotextiel worden aangebracht. Dit dient voornamelijk om lagen met verschillende korrelgroottes van elkaar te scheiden en secundair om onkruidgroei te beperken. Op lange termijn kan het echter verstopt raken door fijne deeltjes, waardoor de doorlatendheid afneemt en zowel de drainage als de beluchting van de ondergrond verslechtert. Het gebruik ervan is daarom optioneel en moet worden meegenomen in het ontwerp van de laagopbouw en met de ontwerper worden afgestemd.

Bereid de volgende lagen voor volgens de onderstaande aanbeveling.

Vulling: siergrind

Vulling: begroeiing

Plaatsing van de tegels

Leg de elementen vanaf het laagste punt naar het hoogste. Zorg er voor een eenvoudige uitlijning voor dat de vrouwelijke vergrendelingen (ringen aan de rand van het element) in de legrichting wijzen. Verbind de elementen met behulp van de vergrendelingen – druk de mannelijke vergrendeling (pen) in de ring. Tik de verbindingen met een rubberen hamer aan en lijn ze uit om een stevige en gelijkmatige verbinding te verkrijgen. Controleer na het bedekken van het volledige geplande oppervlak zorgvuldig de stabiliteit van de afzonderlijke elementen. Vul de grasroosters met grond of grind volgens de volgende aanbeveling.

Vullen met grind:

Gebruik voor de vulling grind (bij voorkeur lichtgekleurd rond grind) met een fractie van 8–20 mm. Voeg na het vullen van het element nog een laag grind toe tot 10–20 mm boven de bovenrand van het element en verdicht het oppervlak met een trilplaat. Hierdoor blijven de elementen uit het zicht, wordt verplaatsing van het grind voorkomen en ontstaat een vlak drainerend oppervlak.

Vulling voor begroeiing:

Vul de cellen/openingen van het element met teelaarde tot 80–90% van de hoogte, zaai graszaad, vul teelaarde aan tot 10 mm boven de bovenranden van het element, verdicht licht en wacht tot het gras is aangeslagen. Hierdoor worden de wortels beschermd tegen uittrekken en wordt overmatige verdichting voorkomen.

Om volledige belasting mogelijk te maken, moet de bovenste laag vulmateriaal voldoende worden verdicht en altijd tot aan de bovenrand van het element reiken. Dit moet ook tijdens het gebruik regelmatig worden gecontroleerd en indien nodig moet het vulmateriaal worden aangevuld. Het negeren van deze procedure kan in uitzonderlijke gevallen bij hogere belasting leiden tot scheuren/breken van de elementen.

TOEPASSING OP HELLINGEN

Grindoppervlak

- Helling 0–4%: Er is geen speciale verankering nodig. De installatie wordt uitgevoerd volgens de standaard technische montagevoorschriften. Het is echter noodzakelijk om hoekig stabilisatiegrind met de juiste korrelgrootte te gebruiken, zodat het zich goed in de cellen van de tegel vastzet.
- Helling 4–10%: Installatie wordt alleen aanbevolen wanneer geschikte keer- en/of verankeringsystemen worden toegepast die noodzakelijk zijn om de stabiliteit van de tegel te waarborgen. Bij toepassing van grindvulling op een helling van meer dan 4% bestaat echter het risico op zowel esthetische als functionele problemen. Door verkeersbelasting en hevige regenval zal het grind zich geleidelijk naar beneden verplaatsen. Hierdoor raken de cellen in het bovenste gedeelte van de helling leeg, terwijl het grind zich onderaan ophoopt. Dit proces leidt tot een zichtbare achteruitgang van het oppervlak, die direct na de installatie nog niet zichtbaar is, maar tijdens het gebruik en onder invloed van weersomstandigheden duidelijk merkbaar wordt.
- Helling boven 10%: Installatie wordt niet aanbevolen. Een te steile helling verhoogt de waterafvoer en de uitspoeling van fijne deeltjes, waardoor zowel de stabiliteit van de tegel als van de helling zelf in gevaar komt. Dit verhoogt het risico op erosie en het afschuiven van het volledige systeem. Bovendien maakt een steile helling een gelijkmatige vulling van de cellen onmogelijk, waardoor het grind ongelijk wordt verdeeld en de cellen geleidelijk leeglopen door zware regenval of voortdurend verkeer. Gedeeltelijk lege cellen kunnen worden blootgesteld aan overmatige schuifkrachten. Het eigen gewicht van de tegel, samen met de belasting erop, kan ertoe leiden dat het volledige systeem naar beneden schuift, waardoor speciale oplossingen nodig kunnen zijn om het vulmateriaal op zijn plaats te houden.

Verankeringsmogelijkheden:

- A. Dwars geplaatste keerelementen of opsluitbanden om de 3 m.
- B. Metalen pennen van 40 cm lang, geplaatst om de 100 cm in de richting van de grootste helling.

Begroeid oppervlak

- Helling 0–8%: Installatie kan worden uitgevoerd zonder speciale verankerings- of keersystemen, overeenkomstig de standaard technische montagevoorschriften. Op licht hellend terrein houdt de grasbegroeiing de teelaarde op natuurlijke wijze vast, waardoor stabiliteit en een esthetisch samenhangend oppervlak worden gewaarborgd.
- Helling 8–10%: Installatie wordt uitsluitend aanbevolen wanneer geschikte bevestigings- en/of verankeringsystemen worden toegepast. Deze zijn noodzakelijk om de stabiliteit van de tegel te waarborgen en het oppervlak op lange termijn vlak te houden.
- Helling boven 10%: Installatie wordt niet aanbevolen.

Risico's bij grotere hellingen

- verminderde geotechnische stabiliteit,
- uitspoeling van fijne deeltjes en vulmateriaal,
- ongelijkmatige verdeling van het vulmateriaal,
- verhoogd risico op beschadiging van de cellen en het afschuiven van het volledige systeem.

Verankeringsmogelijkheden:

A. Dwars geplaatste keer- of steunelementen of opsluitbanden om de 3 m.

B. Metalen pennen van 40 cm lang, geplaatst om de 100 cm in de richting van de grootste helling.